

Zatímco jednota Západu na Ukrajině pokulhává, Putin se dívá na pomalé vítězství

edition.cnn.com/2023/12/07/europe/ukraine-western-unity-faltering-putin-intl-cmd

Nick Paton Walsh

7. prosince 2023

Kyjev, Ukrajina CNN —

To je okamžik, na který ruský prezident Vladimir Putin čekal: když toho vlastně moc nemusí dělat a může to označit za výhru.

Statické frontové linie na Ukrajině pomalu přitvrzují, jak se sníh prohlubuje. V Kyjevě je hmatatelný pocit, že kdysi nepřekonatelná morálka mírně upadá. Otevřeně se hovoří o neshodě mezi vrchním velitelem a náčelníkem štábu – Volodymyrem Zelenským a Valerijem Zalužným.

Rusko už neprohrává válku, ani terén, kterého se zmocnilo, a Ukrajina ji tedy rozhodně nevyhrává. V evropských metropolích se rýsují volby a dokonce i farmáři oddaného spojence Polska vyvolávají spory se svými ukrajinskými sousedy.

Ve Spojených státech republikáni v Senátu zablokovali ve středu večer legislativní balíček obsahující pomoc Ukrajině ve výši 60 miliard dolarů, a to uprostřed sporu s demokraty ohledně hranic USA a imigrační politiky.

Ve snaze prolomit bezvýhodnou situaci americký prezident Joe Biden ve středu apeloval na Kongres, aby nedovolil, aby „drobná stranická politika“ stála v cestě pomoci Kyjevu. "Historie bude tvrdě soudit ty, kteří se obrátí zády k věci svobody," řekl prezident. "Nemůžeme nechat Putina vyhrát."

Nově jmenovaný britský ministr zahraničí David Cameron měl ve čtvrtek promluvit po boku amerického ministra zahraničí Antonyho Blinkena ve Washingtonu, protože také Spojené království naléhá na

pokračující mezinárodní podporu Ukrajině v boji s ruskou invazí.

Americký prezident Joe Biden přednesl ve středu 6. prosince 2023 ve Washingtonu poznámky o financování Ukrajiny z Rooseveltova pokoje Bílého domu.

Evan Vucci/AP

Jednota záměru a záměru – tak pozoruhodná během prvních 21 měsíců nejvýznamnější evropské události od pádu Berlínské zdi – byla vždy odlehlá. Objevuje se další nepořádek a nejednota.

Ve Washingtonu je předváděná nejistota ještě matoucí. Neochota Kongresu poskytnout naléhavě potřebnou pomoc je často označována za znepokojené republikány, kteří nechtějí zatáhnout USA do dalšího konfliktu. Ale pomoc je míněna právě proto, aby tomu zabránila: zajistit, aby Ukrajina mohla pokračovat v boji proti Moskvě, spíše než umožnit

Putinovi postoupit dostatečně blízko hranic NATO, aby byly USA nuceny bojovat za své spojence osobně, nikoli prostřednictvím zastoupení.

Začala jemná hra s obviňováním, s rozsáhlými články nastiňujícími, proč ukrajinská protiofenzíva nedokázala přinést výsledky, které potřebovala. Washington Post citoval anonymní americké úředníky, kteří vysvětlovali, že Kyjev se přesunul příliš pozdě nebo poslouchal příliš málo.

Ukrajínští představitelé se stále musí divit svým spojencům, kteří od nich očekávají složité vojenské útoky bez vzdušné převahy, bez níž by armáda NATO ani nevstala z postele.

Putin podniká vzácnou zahraniční návštěvu SAE, zatímco ukrajinská válka pokračuje

Je to pomalý odliv elánu, který si Putin jistě dlouho přál. A je to pozoruhodný obrat pro autoritářského vůdce, který sotva před šesti měsíci čelil otevřené, ale krátkodobé vzpouře od stoupence Jevgenije Prigožina.

Prigozhin je mrtev, zabit se svými dalšími předními postavami Wagnera při záhadné letecké havárii. Moskva je bohatá na peníze z ropy. Věznice plní zákopy zdánlivě nevyčerpatelnou potravou pro děla. Ruská armáda se znovu postavila na nohy a z větší části dosud zadržovala ukrajinskou protiofenzívu – spolu s miliardami dolarů na výcvik a zbraně NATO, které do ní vstoupily.

Přední linie vypráví tři příběhy. Na západě Ukrajina podnikla odvážný – i když těžko udržitelný – ponor přes řeku Dněpr, aby vytvořila předmostí, a hrozí, že zaútočí na ruský přístup na Krym ze západu. Nedaleké město Cherson platí cenu, denně ostřelované a strašidelné. Ukrajina může vidět štěstí na této frontě, ale bude ho potřebovat hodně, aby dosáhla změny a udržela zásoby svých sil.

Do středu, frontové linie pod Záporoží, po několik měsíců hlavním ohniskem ukrajinských útoků na město Melitopol, se do značné míry nemění. Průlomem byla naděje – klíčový výsledek, který Západ a Kyjev mohly nazvat vítězstvím, odříznout ruskou pevninu od anektovaného Krymu – ale nemusí se to stát. Sníh a tma před námi zpomalí boj dále.

Ukrajínští vojáci 1. prosince 2023 střílejí na cíle ve směru na Avdiivka v Doněcké oblasti na východě Ukrajiny.

Ozge Elif Kizil/Anadolu/Getty Images

A na východě se tvoří znepokojivější rytmus kolem města Avdiivka . Má malou strategickou hodnotu, je to symbol ruské neomezené tolerance bolesti a obětí k dosažení základního, drtivého vítězství. Jeho síly město pomalu obkličují, podobně jako to udělaly s městem Bakhmut začátkem tohoto roku. Mohou to vzít a ztratit tím tisíce. A strach je, že takto se budou posouvat dál, po celé Ukrajině. Jedno malé, nákladné vítězství po druhém.

Největší výhodou, kterou má Putin, je Západ bez nápadů – aliance, která viděla, že její hlavní strategie s Kyjevem selhala, a nyní si myslí, že více stejné pomoci je v podstatě marné, protože válku nelze rozhodně vyhrát.

Brzy se může zdát, že Putin je přístupnější k jednáním a Evropa k nim může pro klid duše pošouchnout Kyjev. A to navzdory tomu, že většina západních vůdců si je jasně vědoma, že Putinovi nelze věřit a že Moskva používá diplomacii jako užitečný trik k prosazení svých vojenských cílů. Jakákoli mírová dohoda může trvat jen tak dlouho, aby Putinovi umožnila předělat, vybavit a pak se vrátit pro větší část Ukrajiny.

Vítězství v prezidentských volbách v USA příští rok pro Donalda Trumpa by do tohoto vysoce nebezpečného mixu pro evropskou bezpečnost vrhlo amerického prezidenta s nevysvětlitelnou zálibou v hlavě Kremlu. Trump se chlubí , že by mohl uzavřít mírovou dohodu na Ukrajině do 24 hodin. Bude mít štěstí, pokud to bude trvat tak dlouho.

Ukrajínští vojáci 57. brigády jdou 27. listopadu 2023 se zbytky prachové nálože směrem na Kupiansk v ukrajinské Charkovské oblasti.

Diego Herrera Carcedo/Anadolu/Getty Images

Tak kam teď půjdeme? Co dělá Ukrajina? Za prvé, Západ musí upustit od strachu z poníženého Ruska. Putin ukázal – po útocích na ruskou pevninu, nezdařeném puči a několika lodích jeho Černomořské flotily, které zvedají tyče do bezpečí hlavního ruského černomořského pobřeží – že nemá zájem na eskalaci. Snaží se porazit svého slabého souseda a nemůže se plně ujmout NATO. Totéž platí pro jadernou válku; Putin ukázal, že je pragmatický přeživší, nikoli šílenec usilující o globální apokalypsu.

Zadruhé, Západ musí Ukrajinu vyzbrojit naplno – a rychle. Přístup k pomalému odkapávání zbraní se ukázal jako katastrofální: americké armádní taktické raketové systémy (ATACMS), tanky M1 Abrams – dorazí, ale příliš pozdě na to, aby se to nějak výrazně změnilo.

Zatřetí, Západ musí dát jasně najevo, že žádná mírová dohoda s Ruskem mu nemůže umožnit udržovat pozemní koridor přes jihovýchod Ukrajiny mezi ruskou pevninou a Krymem. To Moskvě upře něco, co lze nazvat strategickým vítězstvím.

Ale co je nejdůležitější, Evropa a USA si musí zachovat přesvědčení, že jde o existenční boj za západní bezpečnost. Na jeho výsledku spočívají ambice Číny vůči Tchaj-wanu, zabezpečení vlastních hranic NATO a povolení vůdce obviněného z válečných zločinů , aby to prošlo.

Putin nemůže vyhrát, jinak cenu zaplatí možná nejen tato generace, ale i generace budoucí.